

Anadolu Kardiyoloji Dergisi'ndeki gelişmeler ve içerik

Content and news for the Anatolian Journal of Cardiology

Anadolu Kardiyoloji Dergisi'nde "Çıkarken" başlığı ile yazdığım ilk editöryel yazımda, içeriğin Türkçeye önem vererek İngilizce de olabileceğini bildirmiştim. Aradan geçen 11 yıllık süreçte özel bir uyarı, istek ve değerlendirme yapılmadığı halde yazılar giderek İngilizceye dönüştü. Bu sayısal olarak, 10 yıl önce 1/10 iken, bu son Aralık 2012 sayısında özgün araştırma, ilgili editöryel yorumları, derleme ve eğitim yazılarının tümü kendiliğinden İngilizceye dönüştü. Üzülelim mi? Sevinelim mi? Türkçenin bilim dili olarak gelişmesi en büyük isteğimizdir. Buna karşılık uluslararası; SCI-E ve PubMed gibi birçok indekste bulunan Anadolu Kardiyoloji Dergisi'nin ortak bilim dilinde çıkması, örnek Doğu-Batı ülkelerinde olduğu gibi, kaçınılmaz bir sonuç. Türkçe yazılarımızın İngilizce yazılarından hiçbir ayırım yapmadan, Anadolu Kardiyoloji Dergisi'nin her bir değerlendirme aşamasında aynı işlemlere ve usullere tabi tutulduğundan şüpheniz olmasa gerek. Bu dil konusu tamamen akademisyen yazarlarımızın bir tercihi; tercihlerini kullanırken de, sanırım uluslararası kardiyoloji ortamında okunabilmek, farkındalık yaratmak ve atıf almak gibi hedefler düşünülmekte. SCI-E'nin 2010 ve 2011 Anadolu Kardiyoloji Dergisi raporlarını incelediğimizde de Türkiye kaynaklı yazıların İngilizce olanları daha fazla atıf almakta; bu dil açısından olduğu gibi, içeriğinin bilimsel değerlendirilmesindenir de.

Birçok saygın dergi gibi Anadolu Kardiyoloji Dergisi'nde yakından tanıdığımız, kardiyoloji dünyasına önemli katkıları bulunan, buna karşılık genç akademisyenlerin araştırma ve buluşlarını hayranlıkla izledikleri, ama kişisel özelliklerini, yaşamlarını hiç bilmedikleri birçok değerli dostumuz var. Gerek yurt dışında gerek yurtdışında göze çarpan ve iletişim kurabileceğimiz, şahsen birlikte olduğum ve Anadolu Kardiyoloji Dergisi'ni çıktığı günden beri izleyen, destek sağlayan, Editör boardımızda hizmet veren, birçok kere yurdumuzda misafir ettiğimiz uzaktaki dostlar; yaşamlarını bizimle paylaşarak, bunların yayınlanması konusunda destek sağlamakta. Bu sayımızda, önceki dostlar gibi, Türk Kardiyolojisine kurumlarında eğitim imkânı sağlamakta katkıda bulunan Prof. Dr. Richard Sutton ile yapılmış bir söyleşi bulacaksınız. Prof. Dr. Sutton ile yazıya dökülmemiş birçok hikâyem ve fıkrayı da şahsen ben sizlere anlatırım; bir kısmından kendisinin bile haberi yoktur. Kendisine, Londra'da çalıştığı sürede, yıllarca emek verdiği birçok arkadaşım adına tekrar şükranlarımı sunarım.

Gerek Nanda gerekse de Sutton'ın söyleşilerinde üstü kapalı-açık bir cümleye dikkatinizi çekerim: "Akademisyenlerimiz ve İngilizce". Bu konuda Anadolu Kardiyoloji Dergisi büyük ısrap duymakta. Uygun olmayarak-kazara seçtiğimiz, bazı ciddi-sıkıntılı hakemlerimiz, yazı değerlendirilmelerinde, hem bizi (AKD) hem de yazarı (haklılar da) çok şiddetle kınamakta; "bu nasıl İngilizce?". Halbuki ben bir Türkün yazdığı İngilizceyi su gibi-Türkçe gibi anlıyorum. Ne var ki kazın ayağı öyle değil: Benim dört çocuğum Jim Carrey'in ne...belirsiz? Amerikan şiveli esprilerini anlayıp-yerlere yatıyorlar; buna karşılık benim yazışmalarında kullandığım, tüm dilbilgisi kurallarına uyularak hazırlanan İngilizce'ye şaşkınlıkla bakarak, "bu nasıl İngilizce" diyebiliyorlar. Hâsılıkelâm: Bizim dünyamızdaki İngilizce (yurdumuzda aldığımız İngilizce-yurtdışından da az destekli) anadili (gibi) İngilizce olanlara hiç uymuyor. Galiba Nanda-Sutton gibi diğer birçok dostumuz "keşke bu arkadaşlar çok iyi İngilizce kullanabilseler-kardiyolojiyi yerinden oynatırlar" der gibiler, üstü biraz kapalı.

Bu sayımızda epey ilgi çekecek bir yazıyı öncelikle basıma aldık. Sayın Prof. Dr. Altan Onat'ın "Clinical biomarkers of high-density lipoprotein dysfunction" başlıklı yazısı; giderek ciddi araştırma sayısını, son yıllarda HDL-K üzerinden arttıran Prof. Dr. Altan Onat'ın, sanırım bundan sonraki Anadolu Kardiyoloji Dergisi'nde çok daha ilgi çekecek başka bir HDL-K araştırmasını okuyacaksınız. Bu araştırma 28. TKD Ulusal Kongresinde sunulduğunda cidden büyük bir ilgi çekti (epey sıcak). Tartışmanın sonunda aklımda kalan bazı cümle-konular var. "Ezber bozmak zordur", "Yapmayın sayın hocam, olur mu?", "Aşkın gözü kördür hipotezinize-araştırmanıza aşık olursanız, onun özürülü olduğunu sizden başka herkes görebilir", "Neden yeni üretilen her bilgiye önyargı ile yaklaşırlar". Tartışmalarda-acaba karşıt görüş hangi oranda haklı-doğru? (hep haklı-hep yanlış mı?)

Bu yurdumuzda yapılan en masum bilimsel bir tartışmanın özeti. Ama tehlikeli olan, yurtdışından gelen bir akademisyenin, at gözlüğünü takıp yeni bir ilacı-sahibinin sesi-edası ile bana anlatması-çocuklar için sakıncalıdır.

Bilgin Timuralp
Baş Editör
Eskişehir, Türkiye